

عنوان مقاله:

ب(عیار و اساس در اسلام بودن تمدن

محل انتشار:

فصلنامه نقد و نظر، دوره 20، شماره 80 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

حبیب الله بابایی - استادیار پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

خلاصه مقاله:

آیا ملاک دینی بودن یک تمدن و از جمله تمدن اسلامی، امور باطنی و ایمانی در آن تمدن است یا ابعاد ظاهری و دینی هر تمدن ملاک دینی بودن آن را به دست میدهد؟ مدعای این مقاله آن است که تمدن اسلامی از نقطه اسلام و امور ظاهری دینی آغاز میشود (عیار تمدن اسلامی) و در نقطه ایمان و امور باطنی دینی به کمال میرسد (اساستمدن اسلامی). اسلام (از به زبان آوردن شهادتین تا عمل به مناسک دینی به) عنوانتر آسان ین معیار میتواند امت اسلامی را در گسترده ترین مقیاس (با بیشترین کمیت و چه بسا کمترین کیفیت در نظام مناسبات انسانی) در کنار هم گردآورد، ولی تمرین اسلامو التزام به ظواهر دینی زمینه را برای رشد و تعمیق امور باطنی و ایمانی هموار میکند و دستکم برخی از مسلمانان را به اوج کمال دینی مرساند (بیشترین کیفیت با کمیتکمتر در نظام مناسبات انسانی). هرچند ظاهر اسلامی و دینی، هم در آغاز و هم در نقطه پایان، ملاک اسلامی بودن تمدن در سطح کلان خواهد بود، اسلام تهی از ایمان با اسلامبرآمده از ایمان به لحاظ سطح، قلمرو و ژرفا متفاوت خواهند بود و در تنظیم مناسباتانسانی هم نقش اسلام برخاسته از ایمان بسیار تأثیرگذارتر خواهد بود.

کلمات کلیدی:

تمدن، اسلام، ایمان، غیب و اخوت انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542789>

